

modtage det Fremskridt, Lovforslaget efter hans Mening indeholder, og ikke udsætte det for Vanskeligheder paa dets Vej ved at stille Ændringsforslag, som dog alligevel i Praksis ingen som helst Betydning kan faa?

Fr. Andersen: Den højtærede Indenrigsminister udtalte, at jeg skulde have ladet bitre Bemærkninger falde overfor det foreliggende Lovforslag. Jeg har netop udtalt min Anerkendelse af Lovforslaget, at det gaar i den rigtige Retning, men har beklaget, at Ministeren ikke har kunnet imødekomme Kommunalbestyrelsen og ladet Børnefradraget gaa op til 500 Kr. Den højtærede Minister mente, at Forslaget om en Ændring i den mellemkommunale Beskatning var en absolut Forudsætning for Kommunalbestyrelsens Ønske om at gaa op med Børnefradraget til 500 Kr. Det maa Ministeren have misforstaaet, for det er det absolut ikke. Det har aldrig været nogen absolut Forudsætning for at kunne sætte Fradraget til 500 Kr., at det Forslag skulde gennemføres. Det afgørende er, om Københavns økonomiske Forhold, Københavns Budget, tillader at forhøje Børnefradraget fra 400 til 500 Kr. Det er det, der er Forudsætningen. Hvorvidt det lader sig gøre at sætte Fradraget til 500 Kr., skal jeg ikke udtale mig om i Øjeblikket. Men jeg kan ikke forstaa, at den højtærede Minister ikke vil give Kommunen Tilladelse til at forhøje Fradraget, hvis Budgettet viser, at det er gør ligt. Det er meget rigtigt, at Magistraten, da dette Forslag blev forelagt, ikke havde taget Stilling til dette Spørgsmaal; men da det var blevet henvist til Udvalg, og da Budgettet samtidig behandlede i Budgetudvalget, viste det sig, at der virkelig kunde blive ikke saa faa Beparelser, og saa blev Spørgsmaalet optaget. Og nu er Stillingen den, at baade Borgerrepræsentationen og Kommunalbestyrelsen i sin Helhed har ønsket at faa denne Bemyndigelse.

Maa jeg gøre en Bemærkning, som gælder baade den højtærede Indenrigsminister og den ærede Ordfører for Venstre (Hagbart Berg), som meget stærkt understreger, at der ogsaa bør tages Hensyn til Ønsker fra andre Kommuner i Landet. Jeg vil dertil sige, at i saadanne Kommuner foregaar Skatteligningen paa et helt andet Grundlag end i København og Frederiksberg. Her i København har vi ingen Beføjelse til at foretage Nedsættelser eller

Forhøjelser af den skattepligtige Indtægt, og vi har heller ingen Kildeartsbeskatning. Der er her to Momenter, som gør sig stærkt gældende i Kommunerne udenfor København og Frederiksberg; thi netop derigennem, at man har Beføjelse til at foretage Nedsættelser og Forhøjelser og til at anvende Kildeartsbeskatning, aabnes der Kommunerne udenfor København og Frederiksberg Adgang til at tage Hensyn til det, som vi ønsker at tage Hensyn til ved at have Bemyndigelse til at forhøje Børnefradraget. Naar vi nu ønsker at forhøje Børnefradraget til 500 Kr., hvis Kommunens Budget og økonomiske Forhold tillader det, er det for at lette Skattebyrden, som vi alle ved virker tyngende især paa gifte med mange Børn. Naar Københavns Kommune ikke har Ret til at forandre Rateskalaens Procenter, synes jeg, det var rigtigt, om den højtærede Indenrigsminister, som jeg føler mig forvisset om i sit Indre hører til dem, som gerne vil lette Skattebyrderne for dem, som tynnes haardest, gik med til at give denne Bemyndigelse, som kun vil blive brugt, hvis Københavns økonomiske Forhold tillader det.

Jeg vil gøre en ganske kort Bemærkning til den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti, det ærede Medlem Hr. Sven, som mente, at det kun var et politisk Nummer, hvis jeg senere stillede et Ændringsforslag. Jeg vil dertil sige, at det sikkert ikke vil gaa mig paa samme Maade, som det gik det ærede Medlem i Fjor, da han stillede et Ændringsforslag og vistnok ogsaa stemte for det, hvad jeg ikke rigtig kan huske — det ærede Medlem var i saa Fald sikkert omtrent den eneste, der stemte derfor. Det ærede Medlem Hr. Sven vil ved Afstemningen over det Ændringsforslag, som jeg har bebudet og ogsaa vil stille, faa at se, at hele det socialdemokratiske Parti vil stemme for dette Ændringsforslag; saa kan det ærede Medlem se, at det er Alvor, at vi virkelig ønsker at benytte os af denne Bemyndigelse, hvis Københavns økonomiske Forhold tillader det.

Sven: Det ærede Medlem Hr. Fr. Andersen var saa letsindig at komme med en Bemærkning om, at ved den Afstemning, der fandt Sted over det af mig stillede Ændringsforslag ved Sagens Behandling i Fjor, skulde jeg have været det eneste Medlem af det konservative Folkeparti, der stemte for det. Jeg fin-